

ادعای مسلمانان: کتاب مقدس کلام خدا نیست، زیرا در غزل غزل ها به روابط جنسی اشاره شده است!

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ

مسلمانان این سوال را مطرح کرده اند که اگر کتاب مقدس، کلام خداست چرا در غزل غزل ها به روابط جنسی اشاره شده است؟ آنان معتقدند کلام خدا برای هدایت و رستگاری بشر است و نه اشاعه فساد و انحرافات اخلاقی.

بررسی کتاب غزل غزل ها

غزل غزل ها یک کتاب شعر است که در عهد عتیق گنجانده شده، زیرا تاریخ نگارش آن به حدود هزار سال قبل از میلاد مسیح بازمی گردد. نویسنده آن سلیمان پادشاه اسرائیل است.

شخصیت اصلی این کتاب، دختری است که از یک محیط روستایی به قصر سلیمان آورده شده است. پادشاه به این دختر جذاب روستایی اظهار عشق می کند. اما تلاش های سلیمان برای جلب محبت او با شکست مواجه شده و دختر روستایی تقاضای ازدواج را رد می کند.

جلال و شکوه قصر سلطنتی و جاذبه دسته سرایندگان درباری برای او جذاب نیست و تحت تاثیرش قرار نمی دهد. او برای دیدار محبوب پیشین خود در روستایش، بی تاب است. سرانجام او با قاطعیت عشق پادشاه را رد نموده و نزد مرد روستایی مورد علاقه اش باز می گردد.

موضوع غزل غزل ها “ازدواج” است. ازدواج از جانب خدا مقرر شده (پیدایش فصل ۲ آیه ۲۴). این کتاب، شعری در مدح زندگی زناشویی است. غزل غزل ها، داستانی است تاریخی درباره عشق بین زن و شوهر، ازدواج و روابط جنسی است.

رابطه جنسی، هدیه خدا است به زن و مرد. خدا رابطه جنسی را تایید می کند، اما آن را به کسانی محدود می سازد که ازدواج کرده اند.

خدا با روابط جنسی کاملاً موافق است. اگر مخالف بود آن را هرگز خلق نمی کرد. از دیدگاه خدا، روابط جنسی بسیار نیکو است، مشروط بر آن که در چارچوب درست قرار بگیرد.

کلام خدا می فرماید: “با زنت خوش باش و از همسر خود که در ایام جوانی با او ازدواج کرده ای، لذت ببر. دلبری ها و آغوش او تو را کافی باشد و قلب تو فقط از عشق او سرشار گردد” (امثال سلیمان فصل ۵ آیات ۱۸ - ۱۹).

اراده خدا این نیست که ازدواج خسته کننده، بی روح و تحمیلی باشد. رابطه جنسی هدیه ای است که خدا به اشخاص متاهل می دهد تا از یکدیگر لذت ببرند. لذت جنسی را باید در چارچوبی که خدا فراهم کرده است، یعنی ازدواج بیابیم.

در کتاب مقدس آیه ای یافت نمی شود که روابط جنسی را گناه آلود، ناپاک و اشتباه قلمداد کند. روابط جنسی در خارج از چارچوب ازدواج تایید نشده است. در نظر خدا، سکس امر بسیار نیکو و عالی می باشد. خداوند به سه دلیل سکس را به وجود آورد: تولید مثل، اتحاد میان زن و شوهر و لذت و شادی.

بسیاری از مردم تصور می کنند خدا مخالف لذت و سرگرمی جنسی است. آنان فکر می کنند که خدا می خواهد تا عواطف جنسی دائماً سرکوب شود. در حالی که این استنباط نادرست، به عقده های روانی منجر می شود. البته خدا می توانست روابط جنسی را کسل کننده و اجباری خلق کند. اما او این کار را نکرد، بلکه آن را به تجربه ای جذاب، رمانتیک، نشاط آور و هیجان انگیز تبدیل کرد.

خدا می خواهد محرک رابطه جنسی “عشق و وفاداری” باشد و نه “شهوت”. احساس عاشقانه سبب جذابیت ازدواج می گردد و وفاداری نیز مانع از آن می شود که احساس عاشقانه رنگ ببازد.

متاسفانه امور جنسی در دنیای سقوط کرده و آغشته به گناه، تبدیل شده به کار نامشروع، آزاد و لذت جویانه. هرزگی را عشق می نامند و روابط بدون تعهد عاشقانه را جایگزین تعهد پایدار کرده اند. در حالی که روابط جنسی اتحاد جسمانی و عاطفی بین زن و مرد است و باید وسیله مقدسی باشد برای تکریم از عشق و تولید مثل و لذت بردن. پیمان ازدواج، حافظ این امور است.

وقتی کتاب کتاب غزل غزل ها را می خوانید به یاد داشته باشید روابط جنسی و پیوند زناشویی را از دید خدا بنگرید. این کتاب در چارچوب فرهنگ یهودی خداترس، ارائه شده. موضوع روابط جنسی در کتاب مقدس فقط محدود به کتاب غزل غزل ها نیست.

اشاره به رابطه جنسی به کتاب پیدایش بازمی گردد. زمانی که خدا فرمود: “مرد والدین خود را ترک کرده و با زن خویش خواهد پیوست و یک تن خواهند بود” (پیدایش فصل ۲ آیه ۲۴).